

MARSALL LÁSZLÓ

Robbantó Rézmus balladája

– „Telibarkázta magát
a füzes.”
– „hogy kitől is kaptam én
a fülest?
az titok haverom,
de még ma
teli-kufferrel jön
a téglá,
ott lesz a peronon.

Valaki ha éppen
ügyes?”
– „Bent rézsüs eszű
üres,
ránézésre hülye.”
– „Most! hasításra jó
a bicska,
Tűnés-rohanás kecs-
kebucska!
Futok is, ott a helyem,
kis offer!
Tüstént tárja magát
a koffer.

Óra van odabent
ha ketyeg...?”
– „Nyúldalj csak befelé,
a pecek?
Csiklandozd, haverom.”

*Most robban
szétcafátolva röpül,
csarnokban
elkeni légnyomás
és tüzes*

*veszélyes a jaj, a baj.
halott
a füzes
partja üres.*

Egy aktuál-politikai beszéd vázlatja

*Az állítmány helye még marad kipontozva „.....”
mielőtt az alany kimondatott volna „... A ... és ...”
A határozók már a helyükön: „Tárgyilagos érdek-
egyeztetéssel...” (ide még kell valami).
Már kész a hasonlat is. „Mint jóra való
alkotmánytisztelő emberek, és ... a ...”
És a metafora (kötelező) „A jogegyenlőtlenség
naddályát laposfogóval csípjük ki a ... testéből...”
Valahol akad új alany is: „Mi”, vagy... „Mink”
(szóhasználat ügyvéd szerint: „in loco, (c=k.).
Az állítmány helyére már dulakodik: „bizonyos vagyok...”
„meg vagyok győződve...” és... „rendezniünk kell...”
A vázlat egy halászó kölyök meg egy presbiter kezében,
A fenébe is! A kölyök: „béka prickolt a szemembe.”
A presbiter: „Tiszteld apádat meg anyádat, hogy...”*

Lehet hogy a sötétség vázlatos? Inkább hideg, mint meleg?